

TROMMELVLIES 61:

Mijn terrasrepertoire – de achteroverleunfactor

Het zoemen van mijn dynamo, rakend aan het voorwiel fietsend in het doodstille donker, onderstreept mijn allenige eenzaamheid.

Ja sorry, vond ik een mooie zin. En nog steeds. Maar ik had 'm een week of zes geleden al opgeschreven om een keer in een column te gebruiken en iedere keer opnieuw geknipt en geplakt naar de notities voor mijn stukje van de volgende keer. Omdat ie niet paste. Niks deed in de context van de column van die week. Dus nou zet ik hem hier gewoon zomaar bovenaan, krijgt ie toch nog een plek. Anders wordt het ben ik bang nooit meer wat met die zin.

Want. De zomer heeft ons het tweede volledige weekend van april 2007 in al zijn brandende hevigheid overvallen. Prematuur terrasedrag! Dus wordt het tijd om mijn voorjaarssoundtrack voor de eerstkomende warme weken alvast streng te rangschikken en bepalen. Jamie T hoort daar zeker bij en The Holloways ook. Arcade Fire ligt voor de hand, naast Five O'Clock Heroes, The View en Ellen ten Damme. Ondanks verwoede pogingen en heus wel scherpe teksten blijf ik de liedjes van de nieuwe Graham Parker (mijn verwachtingen waren echt hooggespannen) fantasieloos en instrumentaal slapjes vinden. Die doet dus niet mee. Maar wel Arctic Monkeys en (hoewel laat, want al van '99 en 2000) de knappe laatste twee van XTC: *Apple Venus Volume 1* en *Wasp Star (Apple Venus Volume 2)*.

Trouwens, even kort tussendoor: een stukje politieke opschudding op lokaal niveau is hier nu al uitgegroeid tot een regionale rel. Een Almelose PvdA-wethouder heeft namelijk in een columnpje op een plaatselijk internetkrantje zijn ongenoegen uitgesproken over de in zijn ogen negatieve houding van de inwoners van Almelo die hij bestempelt als 'Import.' Die mopperen op de stad en zeuren en drammen, schrijft ie. Die importlui zijn overigens in dit geval geen allochtonen, maar meest 'Mensen uit het westen.' Ik dus, bijvoorbeeld (hoewel ik hier al twee decennia graag woon), en meer mensen die net als ik de laatste lettergreep van meervoudsvormen en werkwoorden wél volledig uitspreken.

Twente is inmiddels te klein. De regionale tv springt er gretig in. Partijgenoten (import!) distantieëren zich in het openbaar. Alle plaatselijke blaadjes spelen *Telegraafje* en de ingezonden brieven en agressieve forumreacties stapelen zich op.

Maar laten we eerlijk zijn: lekker belangrijk. Wat verbeeld je je trouwens sowieso als je wethouder bent van een metropool als Almelo? Nee, dan wil het water in je glas wel stormen! Voorlopig wordt de ongeremde wethouder echter wél gehoord. Die heeft dus dubbeldik zijn zin.

Dan maar liever verder met Hot Club De Paris. Wonderschoon: Charlie Louvin, 79 jaar (!). Bright Eyes. Ik word weer blij van Maximo Park en The Rakes. En ik kom steeds maar weer uit op die ouwe platen van Joe Jackson. *Beat Crazy, Look Sharp!* en *I'm The Man. Big World*. Iedere keer opnieuw. Ach, uiteindelijk niks mis mee toch?

Soundtracksuggestie tijdens het lezen van deze column: terrassend *Leave the city and come home* van The Rakes (maar *Land waar alles overwaait* van BJ Baartmans mag ook).